5 Bani în România.-10 Bani în străinătate

I C G

Anul XXXI.- No.166.-Miercuri 19 Iunie 1913

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 12.—
STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 50
Idem pag. IV „ 35
Inserţii şi reclame 3,50 linia
Anunciuri sau informaţiuni mortuare după mărime dela 400-1250 lei

Redacţia şi Administraţia: 11, Str. Brezoianu 11 — Bucureşti —

Ducele şi prinţul Arthur de Connaught, d. Asquith primul ministru al Angliei şi Sir Edward Grey, în sala Guildhall, sărbătorind pe d. Poincare, preşedintele republicei franceze.

Gravura reprezintă pe preşedintele republicei franceze, în momentul când ţine un discurs asupra progresului şi a păcei.

SITUATIA EXTERNA

SPRE PACE

Stirile particulare sosite pe ziua de ieri sunt de natură să inspire un optimism mai statornic.

Bulgaria primeşte arbitrajul Rusiei. Aceasta este ştirea, asupra exactităţei căreia am primit încredinţări din sursa cea mai bună.

Serbia va avea să se pronunţe azi, când se va vedea dacă Scupştina aprobă arbitrajul pe care d. Paşici l-a admis în principiu.

Cercurile diplomatice de la noi speră că majoritatea Scupştinei se va pronunţa pentru arbitraj.

Aceasta este situaţiunea până în momentul când scriem rândurile de faţă. Optimismul persoanelor politice şi diplomatice în măsură să ne dea cele mai serioase indicaţiuni şi pe cari le-am putut vedea ieri, ne îndreptăţeşte să dăm speranţa că în cele din urmă, conducătorii Statelor balcanice vor ajunge la convingerea că preţuesc mai mult pacea şi buna înţelegere, de cât ambiţiunea nemăsurată şi falsul patriotism.

De sigur nu îndrăznim încă să profetizăm pacea. Din nefericire pentru buna reputaţiune a liberatorilor creştinătăţei de sub jugul Semi-Lunei, modul cum s'au desfăşurat evenimentele din urmă, nu îngăduc să se poată dă imediat crezare ştirilor ce vin din Balcani cu privire la faţte şi hotărâri cari presupun raţiune sănătoasă şi bun simţ. Prea multă impulsiune a fost, mai ales în activitatea diplomatică a vecinilor noştri bulgari, pentru ca să primim fără rezervă ştirile ce ne sosesc acum.

De data aceasta însă, ni s'a dat din cercuri diplomatice cele mai serioase asigurări, că Bulgaria primeşte arbitrajul Rusiei şi că în urma acceptărei arbitrajului şi de Serbia, care după cum am spus se speră ca să se pronunţe favorabil astăzi, perspectiva războiului va fi înlăturată.

Am spus-o şi eri: România va fi fericită dacă prin atitudinea ei energică va fi contribuit la menţinerea păcei.

S'a văzut din telegramele de eri, că d. Ghica, distinsul nostru ministru de la Sofia, a comunicat în mod oficial primului ministru bulgar, că România îşi păstrează întreaga libertate de acţiune în cazul unui nou război în Balcani. Dacă d. Danew de data aceasta a revenit la sentimentul realităţei şi s'a convins în cele din urmă, câte neajunsuri şi pentru prezent şi pentru viitor, a creat Bulgariei prin atitudinea sa de până acum şi câte simpatii a înstrăinat pentru ţara lui, va trebui să recunoască mai târziu că această oprire la vreme de la o nebunie care ar fi întrecut pe toate celelalte, se datoreşte mai ales atitudinei hotărâtoare a României. Şi după cum spuneam şi eri, România va avea dreptul la recunoştinţa întregei lumi civilizate dacă, în deplină conştiinţă că apără nu numai interesele ei dar şi ale tuturor popoarelor care au nevoe de pace pentru a merge înainte pe suişul civilizaţiei, va fi contribuit în mod hotărâtor la evitarea **„războiului criminal".**

Comentarii şi aprecieri curioase şi chiar acuzări pot să le facă unii la adresa atitudinei României.

Ele nu ne miră şi nu ne influenţează întru nimic. Şi nici n'am legat de ele atitudinea noastră. Aceasta, a fost dictată de interese politice superioare şi de interese morale tot atât de superioare, şi a fost o consecinţă logică a concepţiei noastre politice în ansamblul ei.

Şi cum, în aşteptarea desfăşurărei evenimentelor, guvernul român rămâne nestrămutat în hotărârea şi atitudinea cunoscută. Pregătirile pentru mobilizare sunt menţinute şi menţinute vor fi câtă vreme pericolul războiului nu va fi înlăturat definitiv pentru că, dacă e în dorinţa noastră ca să contribuim la menţinerea păcei, este însă în hotărârea noastră ca, război de va fi, să nu fie fără noi.

*

Pe ziua de eri atât d. Titu Maiorescu cât şi d. Take Ionescu au avut întrevederi cu diplomaţii străini din Bucureşti.

Fireşte că în asemenea momente aceste întrevederi aŭ o însemnătate deosebită.

Ceea ce au putut însă constata diplomaţii străini, şi în mod indubitabil, este entuziasmul cu care opinia publică românească a primit hotărârea guvernului român de a interveni cu toată energia în noul conflict balcanic. Şi iaccastă constatare, va preţui, de sigur, în chibzuirile plenipotenţiarilor din Bucureşti.

I. Fermo.

oxo

PRESA VIENEZA
asupra atitudinei Rominiei

Viena, 16. — Ziarul „Zeit" scrie, între altele în numărul său de astăzi: „România vrea să salveze pacea în Balcani şi prestigiul Ţaruluĭ. În urma ameninţărilor Românieĭ, Bulgaria nu va mai îndrăzni să întreprindă un război.

România este astăzi statul conducător în Balcani şi Austro-Ungaria a făcut, fără îndoială un schimb prost, sacrificând prietenia Românieĭ în favoarea Bulgarieĭ.

În Ungaria trăesc 2800000 români iar în Austria 275000. Cât timp Austro-Ungaria a trăit în bună înţelegere cu România, nu exista în monarhie o chestie românească

Acum Rusia va încuraja România şi pe slavii de la Sud să submineze bazele Austro-Ungarieĭ

Politica conteluĭ Berchtold nu o bună, pentru că ea duce la irredentism popoarele de la graniţă.

oxo

Banchetul dela Piteşti

Duminică seară a avut loc la Piteşti un banchet dat în onoarea d-luĭ Comăneanu, fostul şef al partiduluĭ conservator-democrat, care fiind numit direcor al Camereĭ s'a retras din viaşa politică.

La acest banchet a participat şi d. ministru N. Xenopol.

D. Take Ionescu fiind suferind a trimis d-luĭ Comăneanu următoarea telegramă:

„Sunt foarte mâhnit că de ieri sunt indispus, aşa în cât nu pot veni azi. Iţi trimit toate mulţumirile mele pentru, imensele şi plinele de devotament şi de amiciţie servicii ce aĭ adus cauzeĭ noastre cu preţul atâtor sacrificiĭ. Iţi urez să vezi în dragostea noastră a tuturor meritata răsplată pentru credinţa şi munca d-tale. Xenopol vine în numele meu.

(ss) *Take Ionescu.*

La banchet s'aŭ ridicat toasturĭ de d-niĭ ministru Xenopol, Paximadi, Radu Mandrea, Gh. Enescu şi de alţiĭ cărora le-a răspuns mulţumind d. Comăneanu.

EVENIMENTELE din STRAINATATE

— Prin telegraf dela corespondenţiĭ noştri —

GERMANIA
şi atitudinea Românieĭ

ATITUDINEA ROMANIEI PROVOACA UN DESACORD INTRE VIENA ŞI BERLIN

Viena, 16. — **Ziarul „Die Zeit" află din sursă oficială din Berlin că atitudinea Românieĭ a provocat un desacord între Viena şi Berlin.**

La Berlin se reproşează guvernuluĭ din Viena că ia, prea pe faţă, partea Bulgarieĭ. Guvernul german crede că Austria ar trebui să-şi apropie mai de grabă pe Serbia. Pe lângă aceasta Germania doreşte favorizarea Greciei.

Raporturile dintre Germania şi România rămân neturburate, chiar dacă relaţiile dintre România şi Austro-Ungaria s'aŭ răcit.

Berlin, 16. — **Presa berlineză discută în mod favorabil intervenţia Românieĭ în criza balcanică**

Ziarul „Vossische Zeitung" scrie:

„Cea ce n'a putut reuşi Rusia cu citarea drastică în numele cauzeĭ panslaviste, a obţinut România referindu-se la dreptul ce îl are de a decide şi ea asupra soarteĭ şi împărţireĭ forţelor în Balcani.

Statele balcanice rămân între ele, şi arbitrajul Rusieĭ nu va mai însemna o intervenţie forţată din drepturile de hotărâre ale altora.

oxo

AMELIORAREA
crizei din Balcani

SERBIA VA ACCEPTA ARBITRAJUL

Belgrad, 16. — **Se pare din fericire că se întevedează o dispoziţiune pentru acceptarea fără rezerve a arbitragiuluĭ rus.**

Peste câteva zile se va lămuri atitudinea Serbieĭ cu privire la soluţiunea arbitrală a conflictuluĭ şi cu privire la chestia dacă Bulgaria şi Grecia mai doresc să formuleze rezerve.

SITUAŢIA CABINETULUI PASICI

Belgrad, 16. — Se afirmă că partidul guvernamental a hotărât să dea un vot de încredere cabinetuluĭ Pasicĭ în şedinţa de mâine a Skupştineĭ.

INCIDENTUL DIN ZLETOVO —După versiunea bulgărească—

Sofia, 16. — *Cu privire la incidentul din Zletovo, ştirĭ complimentare stabilesc că incidentul a fost provocat de soldaţiĭ sârbĭ, şi iată în ce împrejurări: Se formase o bandă de ţăranĭ originarĭ din acel sat sub ordinele luĭ Abazoff. Sârbiĭ aŭ fost atât de înfuriaţi de acesta în cât aŭ voit să prindă femeile, şi fetele înzestrate cu Abazoff şi oamenii luĭ, spre a le viola. Faţă de această măsură barbară, membriĭ bandeĭ s'aŭ năpustit asupra sârbilor spre a-şi apăra cinstea. Soldaţiĭ sârbi din împrejurimi aŭ deschis atunci focul asupra bulgarilor. După un schimb de focuri care a ţinut mai multă vreme, banda s'a retras în munţi.*

Acestea se petreceau în noaptea de 11. A doua zi dimineaţa Sârbiĭ au chemat un batalion spre a-şi lua revanşa. Două plutoane de voluntarĭ macedonenĭ din Dibra, cariĭ se aflau în primele linii bulgare din această regiune, au lăsat pe soldaţiĭ sârbi să se apropie la oarecare distanţă, apoĭ, printr'un atac-vijelios cu baionela i-au fugărit. Sârbiĭ, intăriţi de un escadron de cavalerie, au mai dat atac în două rânduri în cursul zilei, dar au fost de fiecare dată respinşi de legionariĭ dibrioţi şi au trebuit să se retragă în cele din urmă, lăsând mai multe zecimi de oameni morţi sau raniţi. Un ofiter sârb a fost aflat printre morţi. Bulgariĭ au avut doĭ raniţi.

In urma acestuĭ incident sârbiĭ au dat foc satuluĭ Zletovo. De la 10 Iunie sârbiĭ sapă tranşee şi aşează artilerie de-alungul drumuluĭ între Kolccani şi Istip.

INCAERARI INTRE TRUPE SARBEŞTI ŞI GRECEŞTI

Sofia, 16. — Ştirĭ de la graniţă spun că în mai multe puncte s'aŭ produs încăerărĭ cu trupele sârbeşti şi greceşti. Toate aŭ fost provocate de sârbi şi greci.

GRECII CONTINUA PERSECUŢIILE CONTRA BULGARILOR

Sofia, 16. — Persecuţiile contra bulgarilor din judeţele Vodena, Castoria şi Karaferia continuă sistematic. Toţi ţăranii din regiune sunt bătuţi şi supuşi tortureĭ pentru că persistă a-şi zice bulgarĭ.

In Karadjabad greciĭ au confiscat cu forţa armele populaţiunei exarhiste spre a le da patrirhiştilor.

MANIFESTAŢIUNI INTERZISE LA SOFIA

Sofia, 16. — Liga naţională proectase pe astăzi manifestaţiuni pe străzi pentru a se protesta contra represaliilor sârbeşti şi greceşti în potriva bulgarilor din Macedonia. Poliţia a interzis însă manifestaţiunile.

RAPORTURILE DINTRE MARILE PUTERI S'AU IMBUNATATIT

Londra, 16. — *D. Acland, subsecretar de Stat la externe, vorbind la clubul tinerilor liberali, a zis:*

Toată lumea aşteaptă momentul când aliaţiĭ vor cădea de acord ca în mod amical să repare perderile pricinuite de războiu şi să pună în valoare noile teritorii cucerite. Rezultatul evenimentelor balcanice este că raporturile reciproce între marile Puteri s'au îmbunătăţit şi mai mult. Faptul că d. Bethman a adus omagiu d-luĭ Grey trebue să împrăştie svonurile alarmante de războiu, aşa zis inevitabil, între două ţări ale căror legături sunt escelente.

oxo

INSULA THASOS în FLACARI

Sofia, 16. — **Insula Thasos este în flăcări de eri seară. Incendiul a izbucnit în spre capul Sf-tuluĭ George unde greciĭ aŭ dat foc uneĭ păduri.**

oxo

NOUL MINISTRU AL ROMANIEI LA ATENA

Atena, 16. — D. Filodor, ministrul României, a prezintat regeluĭ scrisorile sale de acreditare în prezenţa ministruluĭ de externe şi cu ceremonialul obişnuit.

INUNDAŢIILE DIN UNGARIA

Budapesta, 16. — **In urma ploiloŕ torenţiale, mai multe râuri din Ungaria meridională s'aŭ revărsat, şi în special Mureşul, Tamesul şi Sebeşul. Inundaţia ameninţă în special oraşele Deva, Lugoş şi Reşiţa. Circulaţia trenurilor este întreruptă spre Lugoş.**

Ploile nu contenesc.

oxo

INSTALAREA
NOULUI EPISCOP AL RAMNICULUI-NOUL SEVERIN

Duminică s'a făcut la R.-Vâlcea instalarea noului episcop al Râmniculuĭ P. S. Soronie.

Au asistat la ceremonie d. C. Dissescu, ministrul instrucţiuneĭ publice şi al cultelor, autorităţile comunale şi judeţene, protoeriĭ celor cinci judeţe ale eparhieĭ, numeroşi preoţi şi un mare număr de invitaţi.

Iată cuvântarea rostită cu acest prilej de d. C. Dissescu, ministrul instrucţiuneĭ publice şi al cultelor:

Cuvântarea d-luĭ Dissescu

Prea Sfinţite,

Serbarea de azĭ făcută cu prilejul punereĭ P. S. Tale în scaunul Episcopal n'adaogă nimic la puterea ce vi s'a dat, putere divină prin Arhierie, putere de suveranitate naţională prin alegerea făcută în persoana P. S. Tale ca Episcop de către popor prin glasul marelui colegiu electoral şi prin încredinţarea cărţeĭ păstorale de către M. S. Regele. Procedura solemnităţiĭ de azĭ are de scop numaĭ consacrarea legalităţiĭ sacerdotale din punctul de vedere al raportuluĭ Bisericeĭ cu Statul. Acum dăm un semn etern vieţeĭ voastre bisericeşti, pentru că în organizaţia noastră bisericească Preoţia nu este numaĭ un sacerdoţiu, dar şi o funcţie socială. P. S. Voastră nu repreziataţi numaĭ filosofia religioasă unită cu morala vieţeĭ în acţiune, ideile de cinste cărora le daţi un trup, dar şi o idee de naţionalitate, întocmaĭ ca şi preotul timpurilor antice.

Acest îndoit caracter al misiuneĭ voastre a fost spre binele românilor în toate timpurile şi peste tot locul. Ideia creştină astfel înţeleasă a păstrat naţionalităţile creştine sub domniile cele maĭ autocrate creştine sau păgâne. Deosebita însemnătate a alegereĭ P. S. Tale ca Episcop al celeĭ maĭ istorice chiriarhiĭ din României, a fost unanim recunoscută, şi cu drept cuvânt. Această însemnătate o dă împrejurările cariĭ aŭ adus Criza religioasă, neliniştile şi turburările din Biserica noastră, precum şi însuşirile personalităţiĭ P. Sf. Tale. Criza şi neliniştea se datoresc maĭ multor cauze. E bine să le caracterizăm, pentru că cunoscându-le, le putem îndepărta pentru totdeauna. Principalele dintr'însele îmĭ par a fi:

1) Modernismul căruia datorim conflictul dintre Religie şi Ştiinţă confundându-le una cu alta. Eroare adâncă, căcĭ Religia şi Ştiinţa aŭ terenurĭ, câmpurĭ de desvoltare deosebite. Una urmăreşte îndestularea unor simţiminte sufleteştĭ, cealaltă descoperirea adevărului

D. C. DISSESCU
ministrul cultelor şi instrucţiuneĭ publice

tangibil prin raţionament, simţurĭ şi experienţă. Cine caută Religia în Ştiinţă saŭ Ştiinţa în Religie cade în confusiune şi în scepticism.

2) Luptele personale datorite în mare parte năzuinţeĭ de monopolisare a inspiraţieĭ divine. Ipocrisie, arrivism saŭ convicţie sinceră, este aci un fapt care trebue arătat şi desaprobat, căcĭ el conduce la fratricidiul moral, mult maĭ periculos de cât cel material, căcĭ elementele luĭ se găsesc într'o luptă fără sfârşit.

Mare este meritul femeilor române cariĭ înţelegând pericolul crizeĭ religioase au întemeiat Asociaţia Bisericeĭ ortodoxe române. Activitatea lor merită de şigur toată aprobarea. Tot ce face este bine, dar cred de a mea datorie de a spune personal şi ca ministru al cultelor că atât cât fac şi cât timp vor face numaĭ atât cât spun statutele societăţeĭ, scopul eĭ nu poate fi atins.

Biserica, Religia nu se împuternicesc şi nu se apără cu ieşiri şi cu şcolĭ laice. Trebueşte o iniţiare la religie nu numaĭ prin practica cultuluĭ dar şi prin studiul metaphysic al dogmeĭ bazat pe vocaţiune.

Trebue mărit cercul trebuinţelor spirituaĺ. La întrebarea ce se punea de un bun creştin, în Franţa, unuĭ mare obraz bisericesc: „de când a slăbit credinţa? ", acesta a răspuns cu mult spirit: „de când s'a înlocuit cuvântul *Credo* cu cuvântul *Credit*". Mare dreptate a avut interlocutorul, căcĭ trebuinţele spirituaĺ, idealurile marĭ nu se fac ca cele economice umplând buzunarele, mărind capitalurile băncilor, fie şi populare, şi făcând apel la activitatea financiară a preoţilor.

Nu, idealurile marĭ se fac şi satisfac prin inavuţirea conştiinţeĭ, a fondului nostru lăuntric,

maĭ cu seamă când face bine— v'au lăsat indiferent, şi bine aţĭ făcut, căcĭ nepăsător trebuie să fie omul şi la slavă şi la huĺă.

'Mĭ aduc aminte de un cuvânt al luĭ Victor Hugo zis în 1833:

„Nicĭ odată ca anul acesta n'am fost maĭ criticat pentru greşelile ce am făcut. Şi cu toate acestea nicĭ odată nu m'am simţit maĭ bun".

Aşa mi-am zis şi eŭ de multe orĭ. Rog pe P. S. Ta să nu uite aceste cuvinte şi să le pronunţe măcar pentru ziua în care a fost ales Episcop.

Continuaţĭ P. Sfinţite de a vă aduc aminte că quietismul acel obiceiŭ de a te confunda în dulceţile vieţiĭ tale proprii desinteresându-te de ce se petrece împrejurul tăŭ, este o heresie creştină, cu alte cuvinte un păcat de care trebue să fugim.

Nu mă îndoesc P. Sfinte că cu ajutorul clirosuluĭ care v'a întâmpinat cu atâta entusiasm, plin de speranţe, şi al autorităţilor civile veţĭ îndeplini un întreg program pentru mărirea vieţeĭ bisericeşti şi naţionale.

Sfaturĭ? Ce sfaturĭ maĭ bune putem da de cât cel cuprins în Sfânta Evanghelie, citită adineaorĭ. Sfatul dat de Domnul nostru Isus Hristos bunuluĭ păstor. Reaminteşte-ţĭ cuvintele Mântuitoruluĭ: „Eŭ cunosc pe Tatăl vecinic precum şi Tatăl mă cunoaşte pe mine".

Misiunea pe care o aveţĭ e mare şi sfântă, pentru că episcopatul este Evanghelia în funcţiune de viaţă individuală şi socială. Dacă toţĭ preoţiĭ aŭ o putere de regenerare, prin îndeplinirea Sf. mister al Botezuluĭ, aveţĭ, cum zice cu drept cuvânt Sfinţiĭ Epifanie şi Hrisostom, o putere creatoare: Acea de a face preoţĭ, eĭ cariĭ sunt seva şi lumina pământuluĭ.

In timpurile de luptă în care trăim, noĭ cei din lumea din afară ne puteţĭ face un mare bine făcând legături de pace între cetăţenĭ.

Nu mă îndoesc că, de va fi nevoe, la timp veţĭ zice, după cuvântul evangelic: „Daŭ vouă şi pacea şi viaţa mea", având pildă pe mariĭ ierarhĭ cariĭ aŭ păstorit de pe scaunul Olteniei. Aşa fiind, veţĭ mări viaţa noastră bisericească şi naţională.

Răspunsul P. S. S. Sofronie-Vulpescu

Domnule ministru,
Cinstiţi părinţi,
Iubiţilor meĭ fraţi şi fiĭ întru Domnul

Prin vrerea A toate făcătoruluĭ Dumnezeŭ, Celuĭ în Treime proslăvit, se desăvârşeşte azĭ, cea din urmă lucrare a întărireĭ mele de episcop al eparhieĭ de Dumnezeŭ păzite a „Râmniculuĭ-Noul Severin". Chemat prin glasul înfăţişătorilor naţiuneĭ noastre din 5 Maĭ întruniţĭ cu sfântul Sinod al Sfinteĭ Bisericĭ autocefale ortodoxe române şi Consistoriul superior bisericesc în mare colegiu electoral, la această înaltă învrednicire, mi s'a încredinţat de către Majestatea sa Regele în ziua de 7 Maiŭ şi Cărţa pastorală.

Indeplinindu-se toată dreptatea şi învrednicindu-mă, cu ajutorul Atoateţiitoruluĭ cu voinţa ţăriĭ şi a bisericeĭ şi augusta aprobare regală, să ridic treptele acestuĭ scaun episcopal cred cel maĭ potrivit moment să mărturisesc că: cu Darul luĭ Dumnezeŭ suntem ceea ce suntem, aşa cum cu Darul şi ajutorul luĭ Dumnezeŭ formăm cu toţiĭ Biserica Luĭ, Biserica Dumnezeuluĭ celuĭ viŭ, în care Dumnezeŭ să se prea mărească, iar oamenii, făcând voia Luĭ să se învrednicească de tot binele şi de însăşi mântuirea sufletuluĭ lor.

Dar dacă, domnule ministru, venerabilĭ părinţi şi iubiţi fiĭ întru Domnul, prin Darul luĭ Dumnezeŭ şi prin multa luĭ milostivire suntem chemaţi şi ridicaţi la vrednicia de fiĭ aĭ Impărăţieĭ Sale; dacă prin Darul săŭ suntem cu toţiĭ aci pre pământ: ne-am ales, împărăţie sfântă, popor spre îngrijire, nicĭ o clipă să nu uităm că acelaş Daru şi Haru dumnezeesc după cuvântul apostoluluĭ: pe unii i-a pus în Biserica sa apostolĭ, pe alţiĭ proorocĭ, pre alţiĭ evangheliştĭ, pre alţiĭ păstoriĭ, pre alţiĭ dascălĭ... Pre toţĭ lucrătorĭ în voiea sa. Pre toţĭ slujitorĭ pentru întărirea credincioşilor dar pre fie carele spre lucrul slujbeĭ sale.

Şi, dacă fraţilor şi fiilor, aşa e aşezarea dumnezeească în Biserica sa, noĭ nu trebue să ne rătăcim gândurile, nicĭ să ne abatem mintile de la sfânta noastră chemare, de la sfânta noastră trimitere şi însărcinare, ci fiecare cu frica luĭ Dumnezeŭ cu credinţă şi cu dragoste să lucreze întru îndeplinirea lucruluĭ slujbeĭ sale. Fiecare întru îndeplinirea slujbeĭ sale să se arate vrednic de chemarea sa. Fiecare să lucrăm nu numaĭ pentru îndeplinirea datorieĭ, socotind aceasta ca o sarcină, căcĭ atunci nu lucrăm după evanghelie ,ci, ca să prisosească, dreptatea noastră maĭ mult decât a cărturarilor şi fariseilor, aşa cum domnul ne învaţă şi atunci vrednic este lucrătorul de plata sa.

Dar, oare, care este lucrul slujbeĭ noastre?... O fraţilor şi fiilor, să nu ne rătăcim gândurile, nicĭ să ne abatem mintile de la evanghelie. Domnul ne îndeamnă să luăm jugul Săŭ şi ne spune să învăţăm de la El, că e blând şi smerit cu inima; că jugul Săŭ e bun şi sarcina luĭ uşoară. Ne învaţă că prin ea vom afla odihna sufletelor noastre. Iar din împărţirea darurilor, pentru fiecare, spre lucrul slujbeĭ sale, Apostolul ne învaţă, că: tot lucrul slujbeĭ trebue să fie spre întărirea credincioşilor, spre zidirea trupuluĭ luĭ Iisus Hristos, ca toţĭ să ajungem la unirea credinţeĭ şi a cunoştinţeĭ Fiuluĭ luĭ Dumnezeŭ...

Iată chemarea noastră, iată trimiterea noastră; iată lucrul slujbeĭ noastre, înaltă şi nobilă chemare şi slujbă.

Vă încredinţez că mă aflu încă sub covârşitoarea emoţiune a celor dintâĭ două momente solemne din viaţa mea, căcĭ, grea sarcină s'a pus pe umerĭi meĭ şi mult se cere de azĭ înainte slabelor mele puteriĭ. Mă aşteaptă acesta, — având ca fir al Ariadneĭ — strălucitele pilde din viaţa sfinţilor Bisericĭ creştine precum şi marile figurĭ ale ierarhilor din viaţa bisericească a Olteniei, însemnaţi, uniĭ prin duh de dreptate, cultivaţi şi plin de energie ca vrednicul Antim Ivireanul; alţiĭ prin muncă stăruitoare închinată cultureĭ şi cărturărieĭ bisericeşti ca tâlcuitorul pe românеşte Damaschin episcopul, a cărueia operă izvodi în parte tipăriturile luminatuluĭ Chesarie, având şi el un sdravăn urmaş în cruzitul Filaret. Dar cum voiŭ putea uita atâtea suflete calde închinate credinţeĭ strămoşilor noştri, printre care scânteiază în amintirea noastră Calinic cel bun şi sfânt, iar acum maĭ în urmă blajina figură a fericitului întru pomenire, mult regretatuluĭ episcop Ghenadie, care a propovăduit dragostea creştinească pe întregul întins al eparhieĭ şi a dat o îndrumare atâta de prielnică, în cât, cu drept cuvânt a bine meritat cuvintele Majestăţeĭ Sale Regeluĭ că s'a achitat „cu multă vrednicie" de îndatorirea la care fusese chemat.

In deosebĭ nu voiŭ trece cu vederea roadele cariĭ se pot culege prin mĭjlocul vizitelor canonice, atâta de mult cultivate de regretatul meŭ antecesor P. S. Ghenadie. A fi mereŭ în mĭjlocul oraşelor, satelor şi obştiilor de tot felul, a-ĭ povăţui pe toţĭ cu vreme şi fără vreme pe calea evanghelicească, a le însufla temerea de Dumnezeŭ, dragostea de lege, de neam, de tron şi dinastie... aceasta va fi ţinta mea din toată vremea. Nu voiŭ uita a propovădui iubirea, mult binefăcătoare între diferitele noastre clase sociale, a îndemna la cultivarea energiilor sufleteşti în populaţiunea de la sate, pentru care statul, maĭ ales, prin şcoală şi Biserică, înzestrine atâtea aşezăminte şi atâţia factorĭ de cultură. Pentru că numaĭ pe existenţa unuĭ norod luminat sufleteşte şi îmbunătăţit trupeşte se va putea chezăşui orice bună sporire din viitor şi îndeplinirea celor maĭ sfinte dorinţĭ ce hrănim în sufletele noastre ca românĭ şi ca creştinĭ. De acea mă bucur din adâncul sufletuluĭ că avem aĭcĭ în eparhie, pe lângă atâtea şcoliĭ cu caracter bisericesc (cele de cântăreĭ) chiar seminarul a cărueia reînfiinţare însemnă o cinstire pentru trecutul nostru şi o respectare a tradiţieĭ de cultură din viaţa bisericească a Olteniei unde aŭ mişunat atunci tipografiile şi şcoalele de psaltichie şi cărturărie între cariĭ şi seminarul nostru la începutul veacului trecut. Acest seminar se ridică din noŭ, după toată buna cuviinţa din râvna ocârmuireĭ noastre politiceşti şi în deosebi a d-luĭ ministru de culte. Fiinţarea unor astfel de aşezăminte aĭcĭ, îmĭ dă bune speranţe pentru ziua de mâine, căcĭ voiŭ avea prilejul fericit de a le închina lor toată dragostea şi sârguinţa mea, pentru a putea pătămădi printr'însele aluat bun, pentru duhovnicească hrană, fiilor duhovniceştĭ, încredinţatĭ mie pentru păstorire.

P. S. S. SOFRONIE VULPESCU
noul episcop al Râmniculuĭ

Domnule ministru şi
Onorată asistenţă,

Pătruns de astfel de simţiminte în sufletul meŭ şi astfel înţelegându-mĭ datoria mea de Episcop al acesteĭ de Dumnezeu binecuvântate laturĭ a Târeĭ, vă declar că viu cu inima deschisă în mĭjlocul celor între cariĭ am stat 12 aniĭ locotenent de Episcop, fiind că pe Olteniĭ îĭ cunosc primitorĭ şi deschişĭ la suflet, buniĭ creştinĭ şi buniĭ patrioţĭ, cariĭ n'aŭ desmintit nicĭ odată trecutul lor plin de virtuţĭ al strămoşilor. Eĭ bine nădăjduesc că eĭ mă vor primi cu aceiaşĭ căldură, cu care, încrezător păşesc azĭ între dânşiĭ. Şi-mĭ place a crede că da, când văd interesul deosebit cu care mă înconjuraţĭ şi când între noĭ, cu nelipsită râvnă se află un sfetnic al Mărieĭ sale, un băştinaş, şi un îndrăgostit al acestuĭ judeţ, care este în acelaş timp şi un fiu ales al Bisericeĭ, prin simţimântele sale de bun credincios, prin multiplicitatea cultureĭ religioase ce-ĭ împodobeşte sufletul. Toţĭ cariĭ mă primiţĭ deci astfel, veţĭ găsi în mine un suflet deschis, gata să unifice gândurile şi bunele acţiuni ale tuturor pentru desăvârşirea idealuluĭ nostru bisericesc. Şi am bucuria a o spune că viu în mĭjlocul uneĭ preotimĭ care devine tot maĭ conştientă de misiunea sa şi în mĭjlocul unor lucrătorĭ harnicĭ în via Domnuluĭ, între cariĭ mă voĭ